

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie kasacji

wniesionych na korzyść **A. K. i A. L.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 10 lipca 2024r.

wniosku obrońcy A. K.

o wyłączenie od udziału w sprawie SSN Małgorzaty Bednarek

na podstawie art. 41§1 k.p.k. i art. 42§1 k.p.k.

postanowił:

**wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego Małgorzatę Bednarek
od udziału w sprawie o rozpoznanie kasacji wniesionych na
korzyść A. K. i A. L., a prowadzonej w Sądzie Najwyższym pod
sygn. akt II KK 419/23.**

UZASADNIENIE

W dniu 6 września 2023 r. do Sądu Najwyższego wpłynęły kasacje obrońców
skazanych, które zarejestrowano pod sygnaturą II KK 419/23.

Następnie, kolejnymi pismami obrońca wniósł o wyłączenie od udziału
w sprawie sędziego Antoniego Bojańczyka (KRI [...]). Wniosek ten został
uwzględniony.

Obecnie, pismem z dnia 3 lipca 2024 r. obrona wniosła o wyłączenie kolejnego sędziego wylosowanego do rozpoznania sprawy – SSN Małgorzaty Bednarek – powołując się na analogiczne okoliczności, jak w poprzednim wniosku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W kasacji obrońcy A. K. podniesiono zarzut zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej, określonej w art. 439§1 pkt 2 k.p.k., poprzez wydanie orzeczenia przez Sąd Apelacyjny, w którego składzie orzekającym zasiadała osoba powołana na stanowisko sędziego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, której skład został ukształtowany na mocy ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3).

W sytuacji, gdy Małgorzata Bednarek została powołana na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego na wniosek tak samo ukształtowanej tak zwanej Krajowej Rady Sądownictwa, jest oczywiste, że biorąc udział w rozpoznaniu przedmiotowej sprawy i decydując w przedmiocie zasadności zarzutu podniesionego w kasacji, pośrednio wypowiadałby się na temat własnego statusu jako sędziego Sądu Najwyższego. Z tej przyczyny, jeszcze przed wydaniem orzeczenia, strony postępowania mogłyby pozostawać w uzasadnionym przekonaniu, że zarzuty podnoszące zaistnienie uchybienia określonego w art. 439§1 pkt 2 k.p.k. nie zostaną rozpoznane bezstronnie.

Nawiązać należy tu do uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., sygn. akt I KZP 2/22, której teza 6, na gruncie analogicznej sytuacji, daje wyraz zasadzie *nemo iudex in causa sua*.

Co zaś istotniejsze, należy również mieć w polu widzenia i to, że zgodnie z pkt 1 uchwały składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020r., sygn. akt BSA I-4110-1/20 „*nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439§1 pkt 2 k.p.k. zachodzi także wtedy, gdy w składzie sądu bierze udział osoba powołana na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3)*”.

Uchwała ta w swej treści stanowi zasadę wiążącą wszystkie składy Sądu Najwyższego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2021r., sygn. akt I KZ 29/21, OSNK 2021, z. 10, poz. 41).

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

(r.g.)